

Un vis devenit realitate

Aceasta este poveste unei frumoase și faimoase balerine pe nume Eleonor. Viața ei nu a fost însă întotdeauna plină de bucurii.

Pe când ea avea doar șapte anișori, mama ei a murit într-un teribil accident de mașină. Anii dinaintea evenimentului ce îi umbrise copilăria fuseseră plini de...dans. Ființa cea mai gingașă pentru Eleonor, cea care i-a dat viață, era balerină. Iubea ritmul muzicii și îl simțea într-un fel cu totul aparte. Își petrecea zile în șir în sala de antrenament repetând cu pasiune și bineînțeles că micuța Eleonor o urmărea fascinată.

Într-o seară, pe când mama ei dormea, viitoarea balerină dansa cu stângăcie în camera sa, încercând să o imite pe cea care, mai târziu, i-a devenit prima profesoară de balet. Timpul zbura așa de ușor când cele două se antrenau cu devotament. Dansul devenise, astfel, refugiul lor, uitând de toate grijile și greutățile vieții.

Dar bucuria nu ținu mult. Odată cu moartea mamei sale, singura rudă pe care o mai avea, Eleonor fusese dusă într-un centru de plasament. Aici, viața ei deveni un calvar. Mâncarea era puțină, iar copiilor mici precum Eleonor nu li se dădea nicio felie de pâine. Însă Dumnezeu o iubea, căci acolo cunoscuse o femeie bună și blândă care o îndrăgea nespuse pe fetiță, așa că o adoptă.

Eleonor îi mărturisise într-o noapte, cu lacrimi în ochi, cât de mult iubește ea dansul. Noua ei mamă înțelesese imediat ce înseamnă baletul pentru fiica ei, așa că o duse la o școală de dans.

Anii trecură în sala de repetiții, dar Eleonor continua să se antreneze cu pasiune, deoarece se simțea aproape de mama ei ce o veghea de Sus.

Într-o zi, pe când repeta, Eleonor a fost văzută de un băiat pe nume Jack, fiul directorului de la Juiard. Îi observă imediat talentul, așa că îi povesti tatălui său despre ea. Acesta o chemă la un interviu pentru o bursă la școala sa.

Eleonor se descurcă minunat, așa că fu acceptată. Ieși în grabă pe stradă, plutind în adierea vântului. Un fluture cu aripi albastre conturate parcă de un tuș sepia i se așeză pe mână. Fata îl privi afectuos, apoi îl înălță în văzduh. Continuă apoi să valseze printre florile gingașe ce parcă îi surâdeau prin mișcarea suavă a petalelor.

Săptămâna următoare, Eleonor începu școala. se simțea atât de împlinită. Studia acum dansul alături de profesori ce o ajutau pentru a se perfecționa.

Jack o vizita zilnic, cei doi îndrăgostindu-se. Le făcea plăcere să petreacă timp unul în compania celuilalt.

Într-o zi, Eleonor fusese chemată să dea interviu pentru un post de balerină la Opera Națională, unde fusese bineînțeles angajată. Toți anii de muncă își spuneau acum cuvântul. Eleonor deveni, astfel, o balerină faimoasă și foarte apreciată. Într-o seară, pe când se plimba cu Jack, îi împărtăși acestuia cât este de fericită. Cu multă muncă, ajunsese acolo unde își propuse.

Privi apoi spre cerul înstelat și șopti înlăcrimată:

-Mulțumesc, mamă...

Cozianu I. Miruna, Clasa a VI-a B